

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 67Ek/1695/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119383543
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Talianová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119383543.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnených: X) L. T., V.. XX.XX.XXXX, X. X/XX, XXX XX X., X) R. T., V.. XX.XX.XXXX, X. X/XX, XXX XX X., zast. - starou mamou R. T., V.. XX.XX.XXXX, B. P. X. X/XX, XXX XX X., proti povinnej: K. E., V.. XX.XX.XXXX, B. P. R.. P. X, XXX XX X., o vymoženie výživného, pred súdnym exekútorom: L. Y., T. T. F. Ú. L.. Y.. B. XX, XXX XX T., Y. T.. O.. XXXEX XXX/XX, o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku v celom rozsahu **zastavuje**.
II. Súd oprávnenému náhradu trov exekučného konania **nepriznáva**.

odôvodnenie:

1. Oprávnení č. 1 a 2 zastúpení starou mamou - R. T. sa návrhom na vykonanie exekúcie, podaným prostredníctvom súdneho exekútora R.. Ľ. O. dňa 04.10.2019, domáhali od povinnej vymoženia zameškaného výživného, na základe exekučných titulov, ktorými sú Rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 10P/41/2014 - 164 zo dňa 27.11.2014, právoplatný dňa 04.12.2014 a vykonateľný dňa 16.12.2014 a Trestný rozkaz Okresného súdu Trnava č. k. 30T/64/2015 zo dňa 03.06.2015, ktorý sa stal právoplatným a vykonateľným dňa 30.01.2016.

2. Súd na základe doručeného návrhu na vykonanie exekúcie vydal dňa 09.10.2019 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi L. Y., T. T. F. Ú. L.. Y.. B. XX, XXX XX T. vykonaním exekúcie, ktorý predmetnú exekúciu vedie pod sp. zn. 134EX 555/19.

3. Dňa 28.10.2019 vydal súdny exekútor upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo povinnej doručené do vlastných rúk dňa 07.01.2020. Návrh povinnej na zastavenie exekúcie bol na exekútorský úrad doručený, prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s., 920 01 Hlohovec (dátum podania dňa 09.01.2020) dňa 10.01.2020, súd konštatuje, že návrh na zastavenie exekúcie bol podaný v 15 dňovej zákonom stanovenej lehote.

4. Dňa 07.02.2020 súdny exekútor súdu predložil tieto dokumenty: 1) Návrh povinnej na zastavenie exekúcie s prílohou, 2) Vyjadrenie zástupcu oprávnených a 3) Upovedomenie o začatí exekúcie s doručenkou preukazujúcou doručenie predmetného upovedomenia povinnej a s doručenkou preukazujúcou doručenie predmetného upovedomenia Marte Strakovej.

5. Povinná vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uviedla okrem iného aj tieto skutočnosti. Ako prvé poukázala na to, že R. T. pri podaní návrhu úmyselne zatajila skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 22P/51/2017-70 zo dňa 13.12.2017 boli maloletí oprávnení zverení do jej osobnej starostlivosti, čím došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 10P/41/2014 - 164 zo dňa 27.11.2014. Dodala, cit.: „Uvedené má za následok, že R. T. nemala počnúc od právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku absolútne žiadne právo podať v mene maloletých voči mojej osobe návrh na

vykonanie exekúcie titulom dlhu na výživnom tak ako to učinila dňa 04.10.2019, ani činiť v mene maloletých akékoľvek iné právne úkony. Osobou oprávnenou zastupovať oprávnených a spravovať ich majetok a teda i k iniciovaniu akéhokoľvek exekučného konania na vymoženie pohľadávok pre maloletých som totiž počnúc od 21.12.2017 výhradne ja.“ Uviedla, že vzhľadom na vyššie uvedené nemala osoba uvedená v návrhu na vykonanie exekúcie ako zákonný zástupca maloletých žiadne právo podať v ich mene návrh na vykonanie exekúcie. Predmetnú exekúciu pokladá za nezákonnú a zjavne neprípustnú. Zároveň súd informovala, že ako zákonná zástupkyňa oprávnených, ktorej sú obe maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti vyhlasuje a potvrdzuje, že voči týmto maloletým nemá žiaden dlh na výživnom. Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhla súdu, aby súd exekúciu ako zjavne nezákonnú zastavil v súlade s ust. § 61k ods. 1 písm. a), b) Exekučného poriadku a zároveň osobu, ktorá tento nezákonný návrh podala zaviazal znášať všetky trovy exekučného konania. Spolu s predmetným návrhom súdu predložila aj rozsudok Okresného súdu Trnava, sp. zn. 22P/51/2017-70 zo dňa 13.12.2017.

X. R. T., uvedená v návrhu na vykonanie exekúcie ako zákonný zástupca oprávnených, v predložennom vyjadrení uviedla nesúhlas so zastavením prebiehajúcej exekúcie, predmetný návrh povinnej pokladá za nedôvodný a preto súdu navrhla, aby súd tento návrh zamietol. K tvrdeniu povinnej, že úmyselne zatajila skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 22P/51/2017-70 zo dňa 13.12.2017, boli oprávnení zverení do osobnej starostlivosti povinnej, uviedla nasledujúce. Zameškané výživné, ktoré je vymáhané voči povinnej v danom exekučnom konaní je za obdobie, kedy boli oprávnení zverení do jej osobnej starostlivosti. Skonštatovala, cit.: „Povinná vymáhané výživné za uvedené obdobie nezaplatila. A teda od okamihu, kedy jej boli oprávnení zverení do osobnej starostlivosti sa jej záujmy dostali do rozporu so záujmami oprávnených v otázke úhrady dlžného výživného. Z uvedeného dôvodu som návrh na exekúciu v uvedenej veci podala ako zástupca oprávnených ja. Mám za to, že exekúcia je vedená v prospech osôb, ktorým svedčí právo z exekučného titulu.“ Vo svojom vyjadrení poukázala na ust. § 31 ods. 2 Zákona o rodine a v súlade s týmto ustanovením navrhla súdu, aby ustanovil v tomto konaní kolízneho opatrovníka a v súlade s ust. § 33 ods. 1 Zákona o rodine ustanovil majetkového opatrovníka. Za kolízneho a majetkového opatrovníka navrhla súdu ustanoviť seba, vyslovila s týmto návrhom súhlas a zároveň dodala, že je spôsobilá na právne úkony a spĺňa predpoklad, že danú funkciu opatrovníka bude vykonávať v záujme maloletých detí. Zároveň zhodnotila vyhlásenie povinnej, kde uviedla, že voči oprávneným nemá žiaden dlh na výživnom, že toto vyhlásenie je „účelové tvrdenie, ktoré je v hrubom rozpore so záujmami oprávnených“. K tvrdeniu povinnej v ktorom súdu navrhla zastaviť prebiehajúcu exekúciu s odkazom na ust. § 61k ods. 1 písm. a), že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku a podľa písm. b) daného ustanovenia, pretože bol exekučný titul zrušený uviedla, že tieto dôvody nie sú dané. Vymáhaný nárok nezanikol a ani nemohol zaniknúť vyhlásením povinnej a exekučný titul, na základe ktorého sa exekúcia vedie, nebol súdom zrušený.

7. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh ma odkladný účinok.

9. Podľa §61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

10. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku, rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

11. Podľa § 48 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučné konanie sa začína na návrh.

12. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica.

13. Podľa ust. § 48 ods.3 písm. c) Exekučného poriadku, návrh na vykonanie exekúcie sa podáva príslušnému súdu a musí obsahovať označenie zástupcu oprávneného, a ak návrh podáva viaceru oprávnených, označenie spoločného zástupcu oprávnených.

14. Podľa § 28 ods. 1 písm. b) zákona č. 36/2005 Z. z. Zákona o rodine, a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“), súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä zastupovanie maloletého dieťaťa.

15. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami.⁶ Ustanovenia § 24, 25 a 26 sa použijú primerane.

16. Podľa ust. § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

17. Podľa ust. §161 ods.1,2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky"). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

18. Návrhom na vykonanie exekúcie sa oprávnení, zastúpení starou mamou domáhali vykonania exekúcie na vymoženie zameškaného výživného voči matke (ďalej len „povinnej“) za obdobie od novembra roku 2013 do decembra roku 2017 v sume 2715,28 Eur. Vykonania exekúcie sa oprávnení domáhali na základe exekučných titulov rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 10P/41/2014 - 164 zo dňa 27.11.2014 a trestného rozkazu Okresného súdu Trnava č. k. 30T/64/2015 zo dňa 03.06.2015. Uvedeným rozsudkom boli maloleté deti zverené, od právoplatnosti tohto rozhodnutia, do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti starým rodičom a zároveň povinnej, ako aj otcovi maloletých detí bolo určené platiť mesačné výživné. Povinnej súd predmetným rozsudkom určil s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozhodnutia platiť mesačne výživné na obidve maloleté deti vo výške 30 % zo sumy životného minima vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám starým rodičom. Následne trestným rozkazom súd povinnej maloletých detí uložil, aby v skúšobnej dobe zaplatila na obidve maloleté deti za obdobie od novembra roku 2013 až apríla roku 2015 zameškané výživné v celkovej výške 1030,79 Eur. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 04.12.2014 a vykonateľnosť dňa 16.12.2014. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 30.01.2016.

19. Exekučný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť (I. ÚS 456/2011).“

20. Súd po preskúmaní obsahu návrhu na zastavenie exekúcie a rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 22P/51/2017-70 zo dňa 13.12.2017 zistil, že predmetným rozhodnutím súd zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich má zastupovať a spravovať ich majetok. Týmto súd zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 10P/41/2014 - 164 zo dňa 27.11.2014, ktorý je podkladom na vykonanie exekúcie a ktorým súd zveril maloleté deti do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti starým rodičom. Súd sa vzhľadom na uvedené zaoberal otázkou vecnej legitímácie vyplývajúcej z ust. § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, ako stavu vyplývajúceho z hmotného práva, podľa ktorého je účastník subjektom práva (oprávnenia alebo povinnosti), ktoré je predmetom konania. Zaoberal sa otázkou, či

návrh na vykonanie exekúcie podaný starým rodičom netrpí vadou nedostatku procesnej legitímácie navrhovateľa, čo by viedlo k zastaveniu tejto exekúcie. Súd poukazuje na ust. § 35 ods. 1 Exekučného poriadku v zmysle ktorého sú účastníkmi exekučného konania predovšetkým oprávnený a povinný. Pre úplnosť uvádza, že toto vymedzenie ich postavenia v exekučnom konaní je len procesné; rozhodujúce je to, kto sa v návrhu na vykonanie exekúcie označí za oprávneného a koho uvedie ako povinného, bez ohľadu na to, či tomu zodpovedá právny a skutkový stav (aktívna alebo pasívna vecná legitímácia). Vykonanie exekúcie, ale prichádza do úvahy len v prospech toho, kto má podľa exekučného titulu právo na plnenie, t. j. aktívnu exekučnú legitímáciu. Podľa tretej časti prvej hlavy prvého oddielu zákona o rodine (§ 62 - § 65) sú oprávnenými z výživného výlučne maloleté deti. Nakoľko maloleté deti nemôžu z dôvodu nedostatku ich spôsobilosti na procesno-právne úkony (teda nedostatku procesnej legitímácie) podať návrh na vykonanie exekúcie je potrebné, aby tieto boli pri podaní návrhu zastúpené osobou, ktorá ich podľa rozhodnutia súdu je oprávnená zastupovať. Súd po podaní návrhu na zastavenie exekúcie má rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 22P/51/2017-70 zo dňa 13.12.2017 za preukázané, že už pred začatím exekučného konania boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti povinnej, a teda stará mama uvedená v návrhu na vykonanie exekúcie ako zástupca maloletých detí nebola oprávnená na ich zastupovanie pred súdom a ani vykonávať žiadne procesné práva v ich mene, a keďže tak urobila, exekúcia sa vedie v rozpore so zákonom. V tom období rodičovské práva, ktorých súčasťou je aj zastupovanie maloletých detí (§ 28 ods. 1 písm. b) zákona o rodine), vykonáva povinná, a nie stará mama. V danom prípade pre súd nie je rozhodujúce, že exekvované zameškané výživné spadá do obdobia, keď ešte maloleté deti boli rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 10P/41/2014 - 164 zo dňa 27.11.2014 zverené do náhradnej osobnej starostlivosti starým rodičom, a to z dôvodu, že v čase podania tohto návrhu už v dôsledku zmeny súdneho rozhodnutia nebola oprávnená maloleté deti zastupovať. Súd na záver s poukazom na vyššie uvedené konštatuje, že v danom prípade nie je možné oprávneným ustanoviť kolízneho a majetkového opatrovníka.

21. Súd dáva do pozornosti obdobnú situáciu o ktorej rozhodoval Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. III. ÚS 222/2011-14 zo dňa 31. 5.2011 v ktorom okrem iného uviedol, že cit.: „Výživné je vyjadrením práva maloletých osôb na zabezpečenie potrebnej úrovne uspokojovania ich životných potrieb. Ak teda rodič zaviazaný súdnym rozhodnutím poskytovať výživné na maloleté deti k rukám druhého rodiča svoju povinnosť nesplní, a v dôsledku toho druhý rodič zabezpečuje výživu maloletých detí v celom rozsahu zo svojho vlastného majetku, ide v súkromnoprávnej rovine po právnej stránke o bezdôvodné obohatenie povinného rodiča na úkor rodiča, ktorý zabezpečoval výživu maloletých detí v plnom rozsahu (podľa § 454 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám). Tento rodič potom môže v súdnom konaní navrhovať vydanie bezdôvodného obohatenia, nie však zaplatenie výživného, ktoré hmotno-právne náleží výlučne maloletým deťom.“

22. Keďže z predložených dokumentov a vyššie uvedených skutočností mal súd za preukázané, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný osobou, ktorá už v čase jeho podania nebola oprávnená na zastupovanie oprávnených pred súdom a ani vykonávať žiadne procesné práva v ich mene, súd exekúciu vedenú u povereného súdneho exekútora podľa § 61 k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil.

23. Podľa § 35 ods.1 Exekučného poriadku, do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený. Po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie sú účastníkmi konania oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekútora, účastníkom konania je aj exekútor.

24. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymożenie práva na peňazné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

25. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

26. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

27. Podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymoženie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd.

28. Podľa § 21 ods. 1 Vyhlášky č. 68/2017 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), exekútorovi patrí popri odmene za výkon exekučnej činnosti aj náhrada paušálnych výdavkov a náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania.

29. Podľa § 21 ods. 2 Vyhlášky, náhrada paušálnych výdavkov patrí exekútorovi pri zastavení exekúcie alebo jej ukončení iným spôsobom ako zastavením exekúcie.

30. Podľa § 22 ods. 1 Vyhlášky, exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.

31. Podľa § 22 ods. 2 Vyhlášky, ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50 %.

32. Podľa § 257 ods. 1 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

33. Súd k trovám exekúcie na ktoré súdnemu exekútorovi podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku s prihliadnutím na § 22 ods. 2 Vyhlášky vznikol nárok uvádza, že v danom prípade došlo k zastaveniu exekúcie podľa ust. § 61k ods.1 písm. d) Exekučného poriadku, pretože sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Inou skutočnosťou v zmysle predmetného ustanovenia je, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný osobou, ktorá už v čase jeho podania nebola oprávnená na zastupovanie oprávnených pred súdom, a teda nebola oprávnená vykonávať žiadne procesné práva v ich mene. Uvedený dôvod nie je možné pričítať podľa ust. § 199c ods.1 Exekučného poriadku oprávneným (maloletým deťom), a taktiež neumožňuje konajúcemu súdnemu exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie podľa ust. §61n ods.1 Exekučného poriadku. Súd dodáva, že na úhradu trov súdneho exekútora nie je možné zaviazat' ani osobu, ktorá predmetný návrh ako zákonná zástupkyňa oprávnených podala, nakoľko tejto osobe Exekučný poriadok postavenie účastníka konania nepriznáva. Súd vzhľadom na výnimočnosť daného prípadu poukazuje na ust. § 257 ods. 1 CSP, ktoré umožňuje súdu vo výnimočných prípadoch nepriznať náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Toto procesné ustanovenie predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok a zásady zodpovednosti za zavinenie. Dôvody hodné osobitného zreteľa zákon bližšie nešpecifikuje, avšak súd má za to, že v danom prípade, keďže nie je možné žiadneho z účastníkov konania zaviazat' na úhradu trov súdneho exekútora, je naplnený dôvod hodný osobitného zreteľa, a preto súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie podľa ust. § 199c ods. 1 Exekučného poriadku nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Ak ten, komu bola vykonateľným rozhodnutím uložená povinnosť, dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnená osoba podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.